

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ

CURRICULUM VITAE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΕΛΑΝΙ

ΑΣΥΛΟ

Αν κόβεις τα νύχια της μοίρας που γδέρνει
Ήσυχος θα πορεύεσαι στους βάλτους της νύχτας
Αλλά δε θα ονειρεύεσαι

Θα ξαγρυπνάς μέσα στο άσυλο της ζωής
Βηματίζοντας μπρος πίσω στους λευκούς διαδρόμους
Χτυπώντας τη μεταλλική σου γλώσσα σε έγχορδα σώματα

Β α θ ι ά μέσα στην αγρύπνια
θα ανατείλουν
σε ματωμένα γάντια ανάπηρα δάχτυλα
σημαδεύοντας την κοίτη της Σελήνης
ειδάλλως τη διερρηγμένη μήτρα της μάνας σου

Και συ

θα απομακρύνεσαι καταπίνοντας τα μάτια της νοσοκόμας
η βελόνα της αιχμηρή και ασημένια
- ραβδί μαγικό – θα τρυπήσει την καρδιά σου

Μέσα στις ηλεκτρικές εκκενώσεις των κεραυνών
ένα σύννεφο θα σταθεί στο κεφάλι σου

Μάθε λοιπόν ν' ανοίγεις την πόρτα της νέας εγκατάστασης
κατεβάζοντας τις ασφάλειες των βλεφάρων σου
στη βροχή των σπινθήρων

Από φθορίζον λευκό
στον πυρήνα του σκότους
θα δουν πως η θεραπεία απέδωσε
θάνατο ηλεκτροβόρο

HOMO SPATIALIS

Ο Μάρτιος έχει μόνον μεσάνυχτα
Και ηλεκτρικές εκκενώσεις κυανών μαλλιών
Αποφλοιώνεσαι
Οι στιβάδες του δέρματός σου
Κρέμονται στα κάγκελα των χεριών μου
Στάζεις κάποιο είδος εκτοπλασματικού υγρού
Οι πράκτορες της KGB και της CIA
Εντεταλμένοι
Ντυμένοι απ' την κορφή ως τα νύχια με φόρμες από πολυουραιθάνιο
Συλλέγουν σε δοκιμαστικά σωληνάρια
Το εξωγήινο υγρό της ιδιοσυστασίας σου
Οι πιστοί σου διαλογίζονται σε στάση λωτού
Τροφοδοτούν την καταραμένη σου ψυχή ενδυναμώνοντάς σε

(Αχ!) Αρχαία ύπαρξη που σ' αναμέναμε
Γαντζωμένοι απ' το μίτο της Αθανασίας
Γράφοντας υπερβατικά δόγματα
Ωδές και προφητείες χιλιάδων ετών
Σπρώχνοντας στα σούπερμαρκετ και στα πολυκαταστήματα
Φορώντας τις μάσκες των εποχών
Και τα φθαρμένα μπλουτζίν του Χριστού
Διασυρόμενοι

Διαπομπευόμενοι

Δεμένοι πισθάγκωνα σε πέτρινες στήλες έρωτα

Μείναμε δίχως τίποτα

δίχως τίποτα

Παρά μόνον

με δάκρυα που ξεπηδούν από σκληρούς ήχους κανιβαλισμού

Έμπνευση

γι' αυτό που δεν έχεις

Μα είσαι αναγκασμένος να επινοείς ανταλλάσσοντας

Διοξείδιο μ' οξυγόνο

Μοναξιά με συντροφικότητα

Μια αγκαλιά

Μια αγκαλιά

Μια αγκαλιά

Βοήθεια για να πας πιο κει

Goin' thru

I love U

U love me 2

Μέσα σε μια φυλακή υψίστης ασφαλείας
Μόνο ο Κόμης Δράκουλας μπορεί να εισχωρήσει
Το ηλεκτρικό εναλλασσόμενο όνειρο
Διακοσμεί με χριστουγεννιάτικα λαμπάκια το φέρετρό του
Η ποσότης του ονείρου παραλύει το προσωπικό μου νεύρο
Στον πάσχοντα εγκεφαλικό λοβό μου
Οι εκατομμυριούχοι αυτού του κόσμου προσκυνούν
τα μηχανοκίνητα βαμπίρ του Αμερικανού Προέδρου
Ο Πλανητάρχης εξασκείται στη μαύρη μαγεία
Διεισδύει στις υπόγειες σπηλιές της Κανταχάρ
Διαφεύγει μέσα από τους πετρελαϊκούς αγωγούς της Μοσούλης
Επικάθεται σαν στρώμα νικοτίνης στα χαρτονομίσματα
Κι απαγγέλλει ως επικλήσεις
Τα νέα ποιήματα του γραμμικού κώδικα

(Αχ!) Αρχαία ύπαρξη που κι εγώ σε ανέμενα

Τώρα πια

Χρειάζομαι επειγόντως έναν ψυχίατρο να στάξει

50 mg Νιτρογλυκερίνης στο πυρήνα του μυαλού

Ν' απαλλαχτώ από το βάσανο της εγκατοίκισής σου

Ν' απαλλαχτώ απ' την εικόνα της ανάμνησής σου

Χρειάζομαι επειγόντως έναν βελονιστή να περάσει

μια ασημένια καρφίτσα στην μύτη μου

μια σφυρήλατη πόρπη στο αριστερό μου φρύδι

μια οχιά στη ρόγα του δεξιού μου βυζιού
Να στροβιλίσω το Chi που διατρέχει τους μεσημβρινούς μου
Να αντιστρέψω το δίπολο του Yin και του Yang

Κλείνοντας με βαριές κουρτίνες τα γοτθικά παράθυρα του μυαλού μου
Θα καταλύσω σ' ένα επιτατικό σκοτάδι
Και ξύνοντας τη μεγάλη πόρτα του πύργου μου
μ' ένα ψεύτικο επικολλημένο νύχι
Θα φωνάξω τους αστυνόμους της αλλόκοσμης φρουράς
Η έξαλλη ύβρις της νεκροφιλίας μου
Θα με ντύσει με το μαύρο μαύρο ένδυμα της θλίψης
Θα με ξαπλώσει στον θυσιαστικό βωμό
Και με στριγγά ουρλιαχτά θα με κατασπαράξει

Για τους άλλους
Για όσους άλλους γνώρισα στη ζωή μου
Και τώρα κείτονται κάτω από κατεδαφισμένα ταβάνια
Μες σε γυμνούς σκελετούς πολυκατοικιών
Ατενίζοντας τα φωτεινά αστέρια του γαλαξία
Θα υπάρχει πάντα ένα τσιγάρο οργασμός
Μια βαθιά ρουφηξιά απ' τα δακτυλιοειδή νέφη του Κρόνου
Κι ένας σπασμός εκσπερμάτωσης να συντηρεί τον γαλαξία

Ως Homo Sapiens

Έφθασα ήδη πολύ μπροστά

Σχεδόν προσπέρασα το μέλλον μου

Σχεδόν δεν κατάλαβα πως ηρωοποίησα τους φασίστες

Ή πως κατάφερα να φυλακίσω τις πουτάνες όλου του κόσμου

Μέσα σε μια κινέζικη σαπουνόφουσκα που ταξιδεύει σαν αερόστατο

Τώρα

Στ' όνομά σου αρχαία ύπαρξη

Κρούοντας όλα τα σήμαντρα

Και τα κουδούνια

Και τα τρίγωνα

Και τα γκονγκ

Είμαι έτοιμος να τη σημαδέψω με μια φούντα αεροβόλου

Αδειάζοντας το πυρηνικό της υλικό στις μητροπόλεις του πλανήτη

Ως Homo Spatialis είμαι έτοιμος

Ν' αναληφθώ από τη διαστημική βάση του Κανάβεραλ

Με το κόκκινο αστρόπλοιο του Τέσλα.

ΚΡΕΒΑΤΟΚΑΜΑΡΑ ΟΡΦΙΩΝ

Ξέρω πώς να γίνομαι λαιμός περιμένοντας

Τα δυο σου δόντια

Ξαπλώνοντας σ' αυτό το μαύρο χρώμα

Που αραιώνεις με το δικό σου μαύρο

Φτιάχνοντας μια νύχτα

Εκείνη τη συγκεκριμένη νύχτα λοιπόν,

Δεν υπήρξαν μάρτυρες

Κι ούτε που 'κλεισα τα μάτια μου

Συνήθισα σου είπα

Ν' αποδημώ και να επιστρέφω εκεί

που τα δόντια σου

Ξηλώνουν το σκοτάδι απ' την άκρη του

Αποκαλύπτοντας κι άλλο σκοτάδι

Τώρα ξέρω ότι δεν γίνεται

Δεν γίνεται

Γιατί δεν είναι έρωτας

Κι από τον έρωτα δεν περιμένω τίποτα πια

Είναι όπως κάποιος σε σηκώνει

Κι εσύ γκρεμίζεσαι

Όπως κάποιος σε απομακρύνει

Κι εσύ έλκεσαι

Όπως κάποιος σου χαμογελάει

Κι εσύ θυμάσαι θάνατο

Ειδάλλως εκείνο το πρόσωπο με το σκληρό γέني

Που φώναζε βοήθεια

Βουλιάζοντας στην ιδιωτική του απελπισία

Δεν συζητάμε πια εντόνως!

Δεν υπάρχει καν ένταση

Δεν χρειάζεται να προσπαθήσεις να με πείσεις

Πάντα

Σε μια κρεβατοκάμαρα ορθίων

Λαιμός θα γίνομαι

Και θα με τρως.